

Bahagian Satu

LATAR BELAKANG
SEJARAH

SATU

MASHARAKAT MALAYA SA-BELUM PERANG

Wujud-nya keadaan hidup pelbagai kaum di-negara ini sekarang ada-lah hasil dari dasar ekonomi British sa-belum perang, yang menggalakkan kemasokan orang² bukan Melayu beramai². Orang² China dan India itu di-anggap, pada masa itu, sa-bagai boroh berdagang, pergi dan datang mengikut pasang dan surut-nya ekonomi Tanah Melayu. Tetapi sejak tahun² empat pulohan kurun ini mereka mulai tinggal terus beramai². Kekayaan ekonomi Tanah Melayu dan sikap murah hati dan sabar orang² Melayu yang telah di-pergunakan oleh Kerajaan Penjajah menyebabkan orang² China dan India menchurah² datang dan keadaan demikian terus menerus berlaku hingga tahun² tiga pulohan.

Satu sifat yang nyata dalam kehidupan di-Tanah Melayu pada masa itu (hingga ka-hari ini juga, kechuali kurang sedikit) ia-lah pemisahan kebudayaan oleh masing² kaum—sementara orang² Melayu terus dengan adat resam-nya yang turun temurun, pehak berkuasa penjajah tidak menjalankan apa² usaha untok membimbing kaum² mendatang yang semakin bertambah itu ka-arrah chara hidup anak negeri yang mereka datangi. Sa-balek-nya, dalam kebanyakan hal, kaum² mendatang itu telah di-tadbirkan berasingan dan mereka hidup bersendirian. Ini-lah satu puncha sikap yang terdapat di-kalangan sa-tengah² kaum bukan-Melayu sekarang

dan kesulitan² yang sedang di-hadapi untuk mewujudkan sa-buah negara yang bersatu padu.

Orang² China di-Tanah Melayu bukan tidak mempunyai "kesedaran politik". Tetapi bagi kebanyakan mereka dorongan politik itu di-pengarohi dari luar. Mereka mengambil bahagian dan memberi banyak sumbangan, sa-bagaimana kebanyakan China² Seberang Laut Nanyang terhadap Revolusi 1911 di-Negeri China dahulu. Dalam tahun 1912, Kuomintang menubuhkan satu chawangan di-Tanah Melayu. Tidak lama kemudian chawangan² lain tumbuh sa-bagai chendawan, tetapi beberapa tahun kemudian semua-nya pindah bergerak di-bawah tanah di-sebabkan tentangan dari pehak² berkuasa Penjajah. Sa-lepas 1923, Pertubohan Kuomintang dapat di-pengarohi kuat oleh Kominis dan menjelang tahun 1926 daayah pemberontakan China semakin bertambah banyak-nya. Kegiatan² Kuomintang di-Malaya jelas membayangkan perkembangan di-Negeri China.

Dalam tahun 1927 Generalisimo Chiang Kai Shek bertindak menghapuskan anasir² kominis di-kalangan Kuomintang. Ini menyebabkan pelampau² Kominis di-Tanah Melayu, dengan bantuan lima orang wakil dari Parti Kominis China yang mendarat di-Tanah Melayu pada akhir 1927, memisahkan diri daripada pertubohan pusat lalu membentok satu pertubohan mereka sendiri.

Langkah ini besar akibat-nya, bahkan merupakan satu peristiwa bersejarah dalam perkembangan Parti Kominis Malaya, yang di-kuasai oleh orang² China.

Dalam masa perang Dunia, orang² Melayu mulai sedar bahawa kemasokan orang² luar yang banyak itu, dan perhubungan mereka dengan kepentingan ekonomi British, membawa kesan burok terhadap kedudukan politik orang² Melayu. Kuasa Raja² Melayu sedang di-kikis sedikit demi sedikit untuk mengadakan pentadbiran pusat. Malang-nya semangat nasionalisma orang² Melayu sa-belum perang kurang mendapat sokongan ramai dan tidak berkesan di-sebabkan perasaan kedaerahan mereka. Kesedaran politik yang nyata di-kalangan orang² Melayu hanya timbul sa-lepas perang.

DUA

DASAR BRITISH SA-LEPAS PERANG

Sa-lepas perang, Kerajaan British berasa dasar mereka di-Tanah Melayu hendaklah di-ubah dan di-perbaharui supaya sesuai dengan zaman "moden". Mereka chuba menchantumkan Negeri² Melayu dan Negeri² Selat Pulau Pinang dan Melaka menjadi satu yang di-namakan Malayan Union untuk menggantikan pentadbiran Negeri² Melayu sa-belum perang yang berjalan berasingan yang di-anggap oleh mereka sa-bagai tidak kemas. Rancangan itu mengakibatkan penarikan balek dasar penjajah sa-belum perang yang mengakui hak politik orang Melayu. Rancangan ini melibatkan dua perkara. Pertama, bentok pentadbiran terpaksa di-satukan-nya, dengan akibat melemahkan kedaulatan Raja² Melayu; kedua, orang² Melayu akan hilang kedudukan-nya yang di-dapati sa-belum perang, ia-itu identiti politik mereka sa-bagai Melayu kerana keistimewaan kewarganegaraan akan di-buka untuk semua orang (kechuali warganegara Jepun) tidak kira bangsa. Mereka yang lahir dan bermastautin di-Malayan Union akan terjumlah dalam gulongan politik yang sama. Kertas Putih British mengenai perkara ini menerangkan, antara lain, "peringkat-nya sudah tiba sekarang bagi sistem pentadbiran (di-Malaya) di-mudahkan dan di-perbaharui."

Sir Harold MacMichael, Wakil Khas Kerajaan British, di-hantar ka-Tanah Melayu bagi mendapatkan persetujuan tiap² Raja Melayu menandatangani perjanjian dengan Kerajaan Inggeris, untuk mewujudkan Malayan Union.

Di-hadapi oleh ancaman ini semangat Kebangsaan orang² Melayu bangkit dengan serta merta. Orang² Melayu, yang kian sedar akan kelemahan ekonomi-nya dan persaingan "politik-ekonomi" di-sekitar mereka yang di-timbulkan oleh kaum mendatang, bimbang mereka akan di-tenggelamkan di-bidang² politik dan ekonomi dalam tanah ayer mereka sendiri oleh orang² bukan Melayu. Orang² Melayu "dulu-nya miskin dalam negeri yang miskin, sekarang menjadi miskin dalam negeri yang kaya," dan mereka terasa benar yang kedudukan mereka dalam bahaya oleh ancaman terhadap keselamatan politik mereka. Di-dorong oleh perkembangan nasionalisma Asia di-sekeliling mereka, khusus-nya di-Indonesia dan India, orang² Melayu berazam untuk menentang rancangan British hendak membentok "Malayan Union". Mereka bimbang mereka akan di-perintah oleh kaum China yang ta'at setia-nya kapada Tanah Melayu maseh mereka ragu. Sa-bagaimana telah di-nyatakan tadi, kaum mendatang itu tidak ada pertalian di-antara kaum² anak negeri dan kebudayaan tempatan dalam kehidupan mereka. Bagi orang² Melayu, ta'at setia kapada Sultan dan negeri ada-lah perkara tradisi; bagi orang China pula, pada

pandangan orang Melayu, "ta'at setia" bererti ta'at setia dari segi politik terhadap negara—yang berhubung dengan kera'ayatan, keuntungan politik dan penguasaan.

Natijah dari tentangan meluas dari orang² Melayu, rancangan *Malayan Union* pun di-gugorkan dalam tahun 1948. Perjanjian MacMichael di-mansokhkan dan di-ganti dengan penubohan Persekutuan Tanah Melayu dengan tujuan Persekutuan ini akan merupakan langkah ka-arah pemerentahan sendiri. UMNO, sebagai parti yang menentang Rancangan MacMichael, menjadi lambang perpaduan Melayu. Parti ini bersetuju pada dasar-nya memberi hak kera'ayatan kepada orang² bukan-Melayu yang benar² ta'at setia kepada negara dan sanggup mengangkat sumpah ta'at setia terhadap-nya. Sunggoh pun ada persetujuan untuk memberi hak² kewarganegaraan kepada orang² bukan Melayu, tetapi maseh ada rasa tidak puas hati di-kalangan orang² bukan Melayu yang terus menganggap bahawa tolak ansor ini tidak menchukopi.

TIGA

KEGANASAN MPAJA

Tidak lama sa-belum Singapura jatuh ka-tangan Jepun pada awal Perang Dunia Kedua, Parti Kominis Malaya (MCP) yang sudah menerima sedikit sa-banyak latehan dari Inggeris, telah di-tempatkan di-tanah besar sa-bagai pasokan pertahanan menentang pendudukan Jepun. Gerila² ini kemudian-nya menubohkan pasokan² penentang yang mereka namakan "Tentera Bebas Anti Jepun Rakyat Malaya". (MPAJA). Kebanyakan ahli² pertubohan ini terdiri daripada orang² China, dan lama kelamaan dalam masa pemerentahan Jepun itu, organisasi ini bertambah besar kerana di-sertai oleh lain² kumpulan penentang. Sa-bagai gerila, Tentera MPAJA ini tidak merupakan anchaman berat kepada Jepun.

Walaupun pada lahir-nya Parti Kominis Malaya bekerjasama dengan pehak bersekutu, tetapi sa-benar-nya mereka membuat persediaan untuk mengukuhkan MPAJA sa-bagai satu angkatan bersenjata yang kekal dengan tujuan hendak merampas kuasa di-Malaya sa-telah Jepun di-kalahkan oleh pehak bersekutu nanti. Sa-telah Jepun menyerah diri, MCP dan MPAJA pun keluar lalu mengambil pemerentahan. Sa-baik munchul sahaja dari hutan dalam bulan Julai, 1945, mereka pun melakukan penganiayaan di-sana

sini konon-nya terhadap orang² yang telah melakukan kesalahan jenayah kepada ra'ayat sa-lain daripada mereka yang bersubahat dengan pemerintah Jepun.

Kemunchulan orang² China yang bersenjata memakai uniform MPAJA telah mengubah sikap beberapa kumpulan masharakat China kepada satu sikap yang di-anggap oleh orang² Melayu sa-bagai sifat² bongkak dan biadap. Sa-lama tiga bulan, dari mula Jepun menyerah diri hingga Inggeris mengambil kuasa samula, mereka mengadakan perbicharaan² sendirian melakukan kezaliman, membunuh ramai orang² Melayu dan China dan mengancham seluroh penduduk di-mana² mereka bermaharajalela. **Perbuatan aniaya dan pembunuhan ramai orang² Melayu yang tidak berdosa dalam masa yang sengkat MPAJA berkuasa itu ada-lah peristiwa yang terpaku di-hati dan tidak akan dapat di-lupakan oleh orang² Melayu tentang bahaya China berkuasa.** Kezaliman² tersebut memunchak kepada pergadohan yang besar dan sengit apabila orang Melayu bertindak-balas terhadap orang China di-kawasan² luar bandar.

EMPAT

DHARURAT TAHUN 1948

Parti Kominis Malaya yang kebanyakan terdiri daripada orang² China kemudian memulakan pemberontakan pada akhir Perang Dunia Kedua dengan tujuan hendak menggulingkan pehak-berkuasa dan mengambil aleh teraju pemerintahnegeri.

Untok mengatasi anchaman ini, keadaan Dharurat pun di-umumkan pada 20hb Jun, 1948. Keganasan kominis yang meletus itu ia-lah satu perchubaan terang²an hendak merampas kuasa, di-beri semangat dan di-arahkan oleh Cominform. Pemberontakan ini telah di-da'ayahkan dengan chara yang bijak dan ber-sifat perkauman, dan tidak-lah menghiraukan apabila sa-bahagian besar daripada masharakat China memberikan sokongan. Sa-balek-nya kebanyakan daripada anggota² pasokan keselamatan terdiri daripada orang² Melayu. Ini-lah gerangan orang² Melayu mensifatkan keganasan kominis itu sa-rupa dengan anchaman orang China. Orang² China, sa-balek-nya, sa-telah sengaja mengasingkan diri dari kebudayaan dan adat resam tempatan, tidak pula merasa terikat kepada negerinya. Sikap ini sentiasa di-churigaï oleh orang² Melayu.

Sementara itu, Kerajaan sedar bahawa penduduk² negerinya mesti-lah di-satukan menjadi sa-bagai bangsa

Malaya yang tunggal supaya dapat menentang ancaman dari China Komunis. Alat² sebaran 'Am telah di-gunakan sa-penoh-nya untuk meneruskan konsep satu bangsa Malaya. Kejayaan ini pada mulanya agak terbatas. Antara 1949 dan 1951, usaha² Kerajaan Inggeris untuk menggalakkan orang² China masuk berkhidmat dalam Polis tidak begitu berjaya: Hanya 200 orang pemuda China tampil kahadapan. Apabila Kerahan Tenaga Rakyat (National Service) di-kuatkuasakan pada tahun 1950, ramai orang² China dan India memilih untuk meninggalkan negeri ini. Dari bulan Februari sampai Ogos, 1951, lebih daripada 10,000 pemuda China lari ka-Negeri China untuk mengelakkan panggilan berkhidmat. Keadaan ini menambahkan lagi kehampaan orang² Melayu malahan menyebabkan beberapa tegoran² rasmi. Mendiang Sir Henry Gurney pernah mengatakan.

"Perasaan kechewa telah timbul di-kalangan semua masyarakat lain tentang keengganan orang² China memberi pertolongan. Mereka (orang² China) hidup bersenang lenang dan menumpukan tenaga sa-mata² untuk menchari kekayaan . . . . ."

Pada tahun 1952, perhubungan yang kedua untuk mengambil 2,000 orang pemuda China, gagal lagi walaupun Persatuan China Malaya (MCA) telah menawarkan hadiah antara \$50 hingga \$300 kepada tiap² rekrut China dalam masa lathen-nya. **Walau bagaimana pun,**

tidak-lah sa-harus-nya di-lupakan bahawa ada juga beribu² orang China dari semua lapisan hidup, terutamanya mereka yang bertugas dalam perkhidmatan 'awam yang telah berdiri tegoh di-belakang Kerajaan serta memberi sumbangan yang besar bagi menamatkan Dharurat.

LIMA

KOMINIS MENCHUBA LAGI

Semenjak di-usir ka-bawah tanah beberapa tahun yang lalu, Parti Kominis Malaya sa-bagai satu kuasa ganas telah menyembunyikan kuku-nya. Anggota-nya bagaimana pun tidak putus harapan untuk merebut kuasa. Dalam tahun² kebelakangan ini, mereka dengan senyap² telah melengkapkan diri untuk chergas sa-mula dalam politik. Kegiatan² MCP di-jalankan dengan tujuan dan helah (strategy) yang pasti, ia-itu hendak melemahkan negara dengan mengambil kesempatan penuh dari apa sahaja perkara yang mudah menyinggong perasaan dan menimbulkan pertelingkahan, terutama sa-kali soal² ekonomi dan perkauman, dalam proses jangka panjang untuk "melemahkan". Berikut ini ia-lah beberapa chontoh-nya:

- (i) Pada tahun 1967, ketika mata wang lama diturunkan nilai-nya, ejen² Mao yang di-ketahui menggunakan hal itu untuk menyebarkan propaganda² anti-penurunan nilai mata wang, mengadakan tunjok² perasaan haram dan menghasut supaya orang ramai jangan berpuas hati. Mereka pileh Pulau Pinang sa-bagai sasaran, kerana suasana perkauman yang sangat mudah tersinggong ujud di-situ. Kepintaran mereka menggunakan keadaan itu telah menchetuskan pertemporan China-Melayu yang

merebak luas pada 24hb November, 1967, mengakibatkan kematian beberapa orang² ramai lagi chedera, dan beberapa buah rumah dan kenderaan terbakar. Berikutan dari peristiwa² ini, suasana churiga dan gelisah memendongi fikiran penduduk² hingga beberapa lama.

- (ii) Pada pertengahan 1968, tiga belas orang penghianat negara—dua Melayu dan sa-belas China—telah di-kenakan hukuman mati kerana kegiatan mereka menghianati negara dalam masa konfrontasi. Ejen² Mao pun memulakan kempen propaganda besar²an menyebelahi sa-belas orang pemuda China yang di-hukum itu, dengan membangkitkan perasaan² perkauman dan peri kemanusiaan. Bagitu berkesan kempen propaganda itu sa-hingga bukan sahaja ia menimbulkan sokongan orang² China tempatan tetapi juga menarek simpati dunia. Sa-lain daripada rayuan² oleh ketua² kaum tempatan, pemimpin keristian Pope juga menghantar kawat kapada Perdana Menteri, merayu atas nama peri kemanusiaan, supaya hukuman bunuh itu jangan di-teruskan. Perasaan orang ramai di-Malaysia menjadi tegang, dan pergadohan antara kaum yang dahshat hanya telah di-elakkan melalui usaha Perdana Menteri yang menyembahkan kapada Duli² Yang Maha Mulia Sultan Johor, Sultan Perak meminta

supaya hukuman mati ka-atas kesemua tiga belas orang itu di-ubah kapada hukuman penjara sa-umor hidup.

- (iii) Pada 24hb April, 1969, kira² dua minggu sa-belum Pilehan Raya Umum, sa-orang pekerja parti UMNO telah di-bunuh oleh anasir² sabversif di-Pulau Pinang. Anasir² ini, yang di-ketahui mempunyai hubungan dengan Mao, pada ketika itu sedang giat menghasut supaya pilehan raya umum itu di-pulaukan. Keadaan tegang antara kaum telah di-marakkan hingga menjadi demikian hangat. Pertemporan yang dahshat hanya dapat di-elakkan pada akhir-nya apabila pemimpin² UMNO mengarahkan penyokong² mereka supaya mengkebumikan si-mati itu dengan senyap² dengan demikian tidak memberi anasir² Mao itu peluang untok menimbulkan pergadohan kaum.

Bahagian Dua

TRAJEDI